

Nurdan Bağ

“Kişi sevdiğiyle berâberdir” *Buhârî, Edeb:96, no:5816, 5/2283; İbnü Acîbe, el-Bahru'l-medîd:3/60*



ÖYLEYSE! EY

HABİBİM! DE Kİ:

EĞER ALLAH TEALÂYI (CC) SEVİYORSANIZ, BANA İTTİBA EDİNİZ, (UYUNUZ) Kİ, ALLAH'DA (CC) SİZİ SEVSİN VE GÜNAHLARINIZI YARGILASIN (AFFETSİN). ALLAH (CC) ĞAFUR-DUR, RAHİMDİR. (ÂLİ İMRAN 31)

YA. ALLAH (CC) İLE OL,
YA ALLAH (CC) İLE OLANLA OL,
ÜÇÜNCÜSÜ OLMA!



ÇÜNKÜ:

"ÇÜ MİR'ATTIR VELİYYULLAH KULÛ Bİ
VİRİR HER KİM GÖNÛL GİDER HUCÛBİ
ÂNÂ CÂRİ OLUR KEVSER ŞURÛBİ
İÇENLER MEST OLUR EYLER TURÛBİ
GÖNÛLLERE GİRÛP HAKKA GİDELİM
CEMAL-İ BÂ KEMALE SEYR İDELİM."

AÇIKLAMASI: Allah dostlarının kalpleri, Allah'ın (CC) nur aynasıdır. Onlara gönül verenlerin (sevenlerin) perdeleri gider, (Allah (CC) ile beraberliğe engel olan her tür düşünce ve sevgiden meydana gelen perdeler kalkar.) Kevser Şurubu gibi olan Allah'ın (CC) feyzi onun kalbine akar. O feyzen içenler hayran olup sevinçlerinden kuş gibi uçarcasına ibadet ederler. Öyleyse bizde Allah dostlarının kalplerine girip Allah (CC) cemalini ve kemalini seyredelim. AMİN!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

TASAVVUF(TARİKAT) EHLİNİN YAPMIŞ OLDUĞU “RABITA” HAKKINDA
AÇIKLAMA

AYİNEDİR BU ÂLEM
HERŞEY HAK İLE KÂİM
MİR'AT-I MUHAMMET'DEN
MEVLA GÖRÜNÜR DÂİM

Yâ Rabbî!

Gül dikensiz, diken gülsüz olmaz.

Beni şeyhimden, şeyhimi benden,

Cümlimizi sevgili peygamberinden ayırma. Âmin!

Hazırlayan : Mustafa ŞENDOĞDU

MUKADDİME:

Bütün varlıkları yaratan, yaşatan, nıklandıran, öldüren ve tekrar diriltten ALLAH'a (CC) hamd ederim. Salat ve Selam O'nun (CC) (Allah'ın) Rasulüne (SAV) ve her asırda O'nun yolundan gidenlere olsun. **AMİN!**

Allah'u Teala Hazretleri: "**Biz insanı en güzel surette yarattık**" buyurmaktadır. (TİN 4)
Fakat asrımızda, insanoğlu insanlığını yitirmiş bulunmaktadır. Şöyleki:

Kendisini yoktan var eden Rabbini unutmuş, O'nun, (CC) insanların dünya ve ahiret saadetine kavuşmaları için seçmiş olduğu büyük önder. Peygamber Muhammed Mustafa'yı (SAV) unutmuş. Yüce Allah'ın (CC) göndermiş olduğu kurtuluş elmasları olan ilahi mesajından (Kur'andan) habersiz kalmıştır.

Cenab-ı Hakkın vermiş olduğu ulvi akıl nimetini nasıl kullanacağını şaşırıldığından, O akılı ile: ya midesini düşünür, yada şehvetini, düşünür bir hale gelmiştir.

Bu acıklı durumdan kendilerini kurtarmak ve bu çirkefe düşmemek için, bir Allah dostunun Riyasetinde (önderliğinde) şeriat hudutları içerisinde, Sünnet-i Seniyye caddesinde yürümek gayesiyle kurulmuş olan Tarikat'a giren kardeşlerimize "Bu yol şirktir" diyerek zavallıca saldırıda bulunan kendini bilmez kimselere cevap vermek. Tarikat erlerinin gönüllerine su serpmek için bu kitapçığı yazmaya niyet ettim. Tevfik ve Hidayet Allah'tan (CC).

Mus'ab-bin HAKKI 5- Muharrem 1414

RABITA Bağ, alaka. Birlik, Cemiyet, Bağlantı, Bağlantı vasıtası. Bağlılık, Tutarlılık, Tertip, Düzen, Münasebet, İlgi (* Tas), Müridin şeyhini düşünerek, kalbinden dünya ile ilgili şeyleri çıkarması, şeyhi vasıtası ile Hz. Peygamber'e (SAV) ve Allah'a (CC) kalbini bağlamasıdır. (Yeni kamus, Osmanlıca-Türkçe sözlük)

Biz bunu, mürşid ile mürid arasındaki muhabbet (sevgi) bağı olarak kullanalım. Veya, mürşid ile mürid arasındaki manevi (gizli) alaka; daha başka bir tabirle de, müridin mürşid ile kurmuş olduğu manevi birlik ve beraberliktir. Böyle bir birlik ve beraberlik sonucu kul (mürid), Allah (CC) ile beraber olduğunu ve Allah'ın (CC) kendisine can damarından daha yakın olduğunu anlıyor. Böylece bütün isyan çeşitlerinden uzaklaşarak, ibadet ve itaatin zirvesine kavuşuyor.

Yüce Rabbimiz (CC):

وَالْأَنْسُ الْإِلَيْعُ بَدُونُ

"Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet (kulluk) etmeleri için yarattım."

(ZARÎYAT 56) Buyuruyor. Bu ayetin tefsirinde; İbn-i abbas (RA) buyuruyor ki; "Allah'a (CC) ibadet etmek için önce onu bilmek lazımdır. "Allah'ı (CC) bilmek ise O'nun (CC) Kitab-ı Kerim'inde vermiş olduğu bilgilere bağlıdır.

(*Tas) TASAVVUF: islamiyet'in temel prensiplerine dayanarak nefsi arıtıp, ahlakı güzelleştirerek dini yaşama ve Allah'a (CC) ulaşma ilmi.

(Osmanlıca-Türkçe sözlük)

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيَّ مَكَانٍ مُمْ

"O (Allah (CC)) sizinle beraberdir. Nerede olursanız olun" (HADÎD 4)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

"Biz (Allah (CC)) O'na (kulumuza) Şah damarından daha yakınız" (KAF 16) buyuruyor.

Yüce Hakkımız (Yaratıcımız).

Biraz düşünelim: Biz insanlar birkaç kişi oturup bir yerde sohbet ediyor olsak, aramızdan bir kardeşimiz, kendisi bizim yanımızda olduğu halde, sohbeti dinliyormuş gibi görünüp akli ile başka yerlerde dolaşıyor ve başka şeyler düşünüyor olsa; bu kardeşimizin bizimle beraberliğinden söz edilebilir mi? Elbette ki hayır. Çünkü bu kardeşimiz, her ne kadar bizimle aynı yerde bulunuyor ve sohbetimizi dinliyormuş gibi görünüyorsa da, akli başka yerlerde dolaştığından, sohbetimizden istifade edemeyecektir. Bu sebeple bizim yanımızda bulunmayanlardan hiçbir farkı yoktur. Çünkü beraberliğimizden maksat sohbeti dinleyip istifade etmektir. Eğer bu maksat ele geçmiyorsa bu zahiri beraberliğimizin ne manası vardır?

تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى

"Sen onları toplu zannedersin. Halbuki onların kalpleri dağınıktır" (HAŞR 14)

RABBİMİZ BİZE: "Siz nerede olursanız olun Ben sizinle beraberim" ve "Biz (Allah (CC)) kulumuza, şah (can damarından) daha yakınız."

Buyurduğu halde. Biz insanlar o sevgili Allah'ımızın (CC) kulu olarak, O'nun bizimle beraberliği ve bize son derece yakınlığım düşünmeden, O'nun (CC) kurtuluş incileri olan, emir ve yasaklarına itaatsizlik edebiliyorsak ki, (bu zaman ve zeminde etmemek elde değil) bizim Rabbimizle beraberliğimizden söz edebilir miyiz?

Demek ki; Bize can damarımızdan daha yakın olan Rabbimizi unutmuş, her yerde bizimle beraberliğinden gafil kalmış, isyan ve nisyân bataklıklarına dalmış, şeytan ve nefsi emmarenin (devamlı kötülüğü emreden) kışkacına yakalanmış, aciz, fakir, düşkün ve birisi tarafından uyarılmaya muhtaç zavallı, garip, Müslümanlarız.

Yeter artık! Bu ayrılık bitmeli, bu uzaklık ortadan kalkmalı! Kavuşmalıyız bizi yoktan var edene... Anlamalıyız beraberliğimizi! Yakınlığın en üstün derecesine ulaşmalıyız. Zira O'na (CC) her zaman, her yerde muhtacız..

Yine müracaatımız O'na (CC). Derdimizi verende, devasını verende O'dur. (CC)

O'ndan (CC) istiyoruz hastalığımızın, ayrılık ve uzaklığımızın ilaçlarını... YA RABBÎ BİZE İMAD EYLE!... AMİN

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

"Ey iman edenler! Allah'tan (CC) hakkıyla korkun. O'na (CC) (Sizi ulaştıracak, kavuşturacak) vesile arayın." (MAİDE 35)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

Dikkat edilirse Rabbimiz (CC):

"Ey **iman edenler**" buyuruyor. Bu hitabı kerimi, biz ayrılık ve uzaklık derdine duçar olmuş (tutulmuş) imanlı kullarımızdır. اتَّقُوا اللَّهَ ۖ

Eğer bu dertten kurtulup Rabbinize kavuşmak istiyorsanız; "Allah (CC))dan korkunuz" buyurmakla imanımızıda sebat etmemizi ve وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

"Ona (Bana sizi ulaştıracak, kavuşturacak) vesile arayın" ilacını tavsiye ve emir buyurmaktadır.

Şimdi derdim izin devasının "Bir vesile" olduğunu anladık. Acaba bu "vesile" ne

olabilir? Yine Rabbimize (CC) soruyoruz?: قُلْ هَذِهِ سَبِيلَادُّعُو النَّالِّ ۖ ۖ عَلَبَصِيرَةٍ اِنْ اَوْمَن اتَّبَعَنِي

"Ey Muhammed! Deki: Benim yolum budur. Ben ve bana uyanlar basiret üzere (Rabbimizi, emir ve yasaklarını, bilip ona göre hareket ederek) insanları Alah'a (CC) (îman etmeye, ibadet etmeye, O'nu bilip, O'na yaklaştırmaya) çağırıyoruz." (YUSUF) 108)

Gayemiz; Hem Allah'ın (CC) emri olduğu için, hem nimetlerine şükür babından ve hemde bizzat kendi kurtuluşumuza giden tek yol olduğu için, Rabbimize kayıtsız şartsız kul ve dost olmaktadır.

İnsanoğlu, dünya kurulduğundan buyana, gelmiş geçmiş yüzbinlerce Peygamber (Salavatullahi Aleyhim) ve hesabı rakamla ifade edilmeyecek sayıda Âlim, Fazıl, Salih, Veli ve Mürşidler vasıtasıyla Allah'a (CC) Kul olmak, O'na (CC) ulaşmak ve kavuşmak uğruna çaba harcamış, hayatlarını bu yola feda etmişlerdir. Cenab-ı Hak Kanun-u ilahisi (kendi kanunu) gereği her işe bir sebep yaratmıştır. İnsanları hidayet ve irşad-ı için de Peygamberleri (SAV) ve

O Peygamberlere kemal-ı ittiba eden (eksiksiz uyan) Alim ve Mürşitleri vesile kılmıştır. Ancak şuna çok dikkat edilmelidir ki, bu zatlar hidayete vesiledir. Kendilerinin hidayet etme yetkisi yoktur.

وَاللّٰٓءِ يَهْدِيۡنَ ۙ شَرَّ اٰۤءِ

"Allah (CC), (kullarından) dilediğine hidayet eder" (BAKARA 213) Kanunu ilahisi gereğince hidayet etme yetkisi ancak Allah'a (CC) mahsustur.

Enes'den (RA) buyuruyor ki: "Mirac'a çıktığım zaman bakırdan tırnakları ile yüzlerini ve göğüslerini tırmalayan bir grup insanla karşılaştım "Ya Cebrail, bunlar kimdir? diye sordum. Bana, bunlar başkalarının şereflerine dil uzatarak onların ölülerinin etini yiyen kimselerdir" diye cevap verdi. Ebu Davut (Riyazu-s Salihin Cild 3)

Bu hadis-i şeriften anladığımıza göre. Peygamber Efendimiz (SAV), insanlar içerisinde, Allah'ın (CC) en yakın dostu ve Vahy-i ilahi ile şereflenmiş Peygamberlerin (AS) efendisi olduğu halde: Allah'ü Teala Hazretleri O'na bizzat:

"Habibim Ya Muhammedi seni, cemalimi seyretmek üzere Miraç etmeye davet ediyorum, hemen çık gel" şeklinde çağırması mümkünken, böyle yapmayıp, O'na (SAV) Miraç esnasında arkadaşlık etmesi ve Allah'ın (CC) Zat-ı Paki Sübhanisini (Cemalini) seyretmeye giden yollarda, O'na (SAV) rehberlik (yol göstericilik) yapması için Cebrail'i (AS) gönderdi.

Hal böyleyken, size ne oluyor ki? Bu zayıf imanınızla, bir sürü hata, günah ve isyanınızla, Rabbimize kavuşmaya vesile kabul etmiyor, aramıyor, hatta ve hatta, dahada aşırı giderek, bu halis tevhid inancının temel kaidelerinden olan **"Rabbine bir vesile ile ulaşmak"** yoluna intisab etmiş (bağlamış) mucahid, muvahhid, muhsin kimselere müşrik diyebilecek kadar alçalıyor, sapıtıyorsunuz. Haberiniz olsunki:

"Allah (CC) haddi aşanları (Allah'ın hükmünden aşırı gidenleri) sevmez." (BAKARA 190) Derhal bu yanlış davranıştan vazgeçip tevbe ediniz. Zira Rabbi-i kerimimiz:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ ۖ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِيۡنَ

"Ey iman edenler! Allah'ü Teala'dan korkun. Ve sadıklarla beraber olun." (TEVBE 119)

وَ اتَّبِعْ سَبِيۡلَ مَنْ اٰنٰ اَبَۤىۡ اِلٰى

"(Ey insanoğlu) ! Bana (Rabbine) yönelen kimsenin yoluna uy" (LOKMAN 15)

اَلَا اِنَّ اَوْلِيَّاءَ اللّٰهِ لَآخِرُۙ وَ اَوَّلُۙ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ مَا يَحْزَنُوۡنَ

"İyi biliniz ki Allah'ın (CC) dostlarına (Dünya ve ahirette) korku yoktur. Ve onlar (çalışmalarının mükafatını alamamak ve maksutlarına ulaşamamak gibi) hüzne (üzüntüye) de düşmeyeceklerdir." (YUNUS 62-63) فَخُلِّفُوۡنَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوۡنَ

"Girin kularımın (salih kullarımın) içine. Girin Cennetime." (FECR 29-30)

وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدۡخِلَنَّهُمۡ فِىۡ الصّٰلِحِيۡنَ

"İman edip amel-i salih işleyenler (varya) elbette biz onları salihlerin arasına girdireceğiz." buyuruyor (ANKEBUT 9)

"Sadıklarla beraber olun." KİMDİR BU SADIKLAR?

Sadıklar öyle kimselerdir ki, onlar, Alem-i Ervahta (Ruhların toplandığı yerde) Rabbimizin:

"Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" sorusuna: -

"EVET Yarabbi Sen bizim Rabbinizsin."

Diye verdikleri cevaba muhalif (zıt) yaşamayacaklardır.

Sadıklar o kimselerdir ki: Kendilerini yoktan var eden Allah (CC) hakkında şöyle tefekkür ederler: Allah'ü Teala hazretleri **VÜCUD** (VAR OLMAK) sıfatının tecelliyatı (izharı ve isbatı) olarak beni var etmiştir. O halde bu varlık ondandır, ben aslında yok hükmündeyim. Bu sebeple benim kendime varlık vererek üstünlük taslamam, ibadetlerimi kendimden bilmem caiz olmaz. Varlığı kendi zatından olan Rabbim (CC); HAYAT (DİRİ OLMAK) sıfatının tecelliyatı (izharı ve isbatı) olarak beni yaşatıyor. O halde bu yaşayışım benden değil "**Hiç ölmeyecek diri olan**" Rabbimendir. Binaen aleyh bu yaşantımı, O'nun emir ve yasaklarına zıt olarak geçiremem. Çünkü birgün benim vücudumdan bu hayat sıfatının tecelliyatını kaldıracak ve ben öleceğim, bu yaşantımın hesabını vereceğim der. Ve.... Her şeyi bütün incelikleriyle bilen ve haberdar olan Allamül Guyüp (En gizlileri bile ziyade bilen) Allah'ü Zül Celal Hazretleri, **İLİM** sıfatının tecelliyat-ı olarak bana yürümeyi, konuşmayı, yatmayı, kalkmayı, yemeyi, içmeyi, ağlamayı, gülmeyi, kanım ve zararımı öğretti. Buna göre bende yürüyüşümü, oturuş ve kalkışımı, O'nun (CC) emirlerine uygun bir şekilde (rızasına layık) ayarlamalıyım. O'nun (CC), verdiği rızıkların helalinden yeyip içmeli, haramlara yaklaşmamalıyım. O'nun (CC) rızasına uygun bir şekilde tebessümle gülmeliyim. Müminlerin derdine, kendi hatalarıma, Allah (CC) rızası için ağlamalıyım. Hayatımı, O'nun (CC) rızasına layık olan ilimler ve ameller yolunda harcamalıyım. Karanlık gecede, kara taşın üstünde yürüyen kara karıncayı dahi görüp, onun ayak sesini işiten Rabbim, bana **SEMİ** (İŞİTMEK) sıfatının tecelliyatı olarak işitme hasleti vermiştir. Eğer O (CC) bu tecelliyatını kaldırsa ben hiçbir şeyi işitemem, sağır olurum. Bana bu nimeti O (CC) verdiğinden dolayı, bu benim kendi malım olmayıp O'nun (CC) bana emanetidir. Dolayısıyla bu işitmek nimetini O'nun (CC) rızasına layık olarak kullanmadığım takdirde emanete ihanet etmiş olurum. Şeklinde düşünür. Ve...

Bütün gizliliklerden haberdar olan, zifiri karanlıklarda dahi gören. Yüce Rabbim (CC) **BASAR** (GÖRMEK) sıfatının tecelliyatı olarak bana görmeyi verdi, O (CC) gördürmesse ben önümü bile göremem. Kör olurum. O halde ben bu görmek nimetini O'nun (CC) emir ve yasaklarını öğrenmekte, O'nun (CC) helal ve haramını tanımakta kullanıp. Emirlerini uygulamaya, yasaklarından kaçmaya, helal olan rızalarından yiyip, haram olanlardan ise yüz çevirmeye çalışmalıyım O'nun (CC) bak dediği yere bakmayı ibadet, bakma dediği yere bakınayıda isyan kabul edip, ona göre hareket etmeliyim.

Her istediğini istediği anda yapmaya kâdir olan Rabbim bana, **İRÂDE** (İSTEMEKDİLEMEK) sıfatının tecelliyatı olarak, istemek ve arzu etmek huyu vererek, bana: "**Hak belli batılda belli, ister hak yoldan git Cennete ulaş, istersen batıl yoldan git cehenneme kavuş**" diye muhayyerlik (seçme hakkı) tanıdı.

Öylese, hem Allah'ın (CC) bu nimetine şükür babından, hemde kendi menfaatim icabı hakkı arzu edip, hak yolu seçmeli ve hak yola can feda etmeliyim diyen kimse, sadık kimsedir.!

Kuvvet ve Kudreti bütün güçlerin üstünde olan ve herşeye gücü yeten Rabbim (CC), bana **KUDRET** sıfatının tecelliyat-ı olarak güç ve kuvvet verdi. Bu kuvveti onun dinini öğrenmek, yaşamak ve yaymak için harcamak şartıyla O'na teşekkür etmem lazımdır. Diyen kimse sadık kimsedir.

KELAM (KONUŞMAK) sıfatına sahip olan Rabbim (CC), bana bu sıfatının tecelliyat-ı olarak konuşma kabiliyeti verdi. O konuşmаса ben bir kelime bile söyleyemem. O halde bu konuşma kabiliyetimi, O'nun dinini öğrenmek ve anlatmak yolunda kullanarak ve her zaman, her yerde, O'nu (CC) zikrederek, O'na. (CC) teşekkür edenlerden olmalıyım. Diyen Allah dostu ve sadık kimsedir.

İşte ey insan sende insansın, yukarıdan beri sıfat ve vasıflarını saydığımız zatta insandır. Normal bir insanla sadık insan arasındaki fark şudur. Sadık insan derki:

"Ben yoktum, O (CC) var etti. Ben yaşamıyordum, O yaşamak verdi. Ben bilemezdim, O öğretti. Ben duymazdım O duyurdu. Ben göremezdim O gördürdü. Ben dileyemezdim O bana istek ve arzu verdi. Benim gücüm yoktu O bana kuvvet verdi. Ben konuşamazdım O konuştu, Demekki ben hiçbir şeyi olmayan bir YOK'um. O Herşeyin sahibi O, Bende O'nun, Sende O'nun, Tende O'nun, O'na bende feda, malda feda, Tende feda, canda feda olsun.

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي السَّالِمُونَ وَالَّذِينَ لَا يُعْمَلُونَ

'Deki: Hiç (Allah'ı (CC)) bilenlerle, bilmeyenler bir olurmu?' (ZÜMER 9)

Ebu Hureyre (RA) şöyle demiştir: Rasullullah (SAV) şöyle buyurdu: "Şüphesiz Allah (CC) şöyle buyurdu: Her kim benim bir dostuma (beni tanıyan ve bana ihlasla ibadet eden bir kuluma) düşmanlık ederse, ben ona harp ilan ederim. Kulum bana, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevgili olan hiçbir şeyle yaklaşamaz. Kulum bana nafîle ibadetlerle de yaklaşmaya devam eder. Nihayet ben onu severim.

Ben kulumu sevince, artık işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı (mesabesinde) olurum (ve bu uzuvlarıyla meydana gelmesini arzu ettiği bütün dileklerini veririm.) (diliyle de) her ne isterse muhakkak onlarıda kendisine ihsan ederim. Bana sığınmak isteyince muhakkak kulumu sığındırır (korur)um (BUHARİ RİKAK 38)

Böyle bir Allah dostu. Her işittiğini hak kulağıyla işitir, her gördüğünü hak gözüyle görür, her bildiğini hak bilgisiyle bilir, hiç bir işinde şaşmaz, yanılmaz, aldanmaz, aldatılmaz, doğruca muradına erer.

Diğer insan türü ise bunlardan habersiz, hayvan gibi, hatta hayvanlardan dahada aşağıdır.

Bütün bunlardan dolayı Rabbimiz: "**Sadıklarla beraber olun**" buyurmaktadır.

Büyük Alim Ubeydullah Ahrar Semerkandi (K.S) bu ayet-i şöyle tefsir ediyor. "**Şüphesiz sadıklarla beraber olmak, surette ve manada onlarla beraber olmaktır.**" Onlarla surette beraberlik bizzat yanlarında oturup sohberlerine katılmakla hasıl olur. Manada beraberlik ise; onlara, Allah (CC) için can-ı gönülden bağlanıp, sevmek ve onların suretleri (dış görünüşleri) ile beraber, ruhaniyetlerini (Allah (CC) katındaki manevi makamlarının üstünlüğünü) kalp gözünün önüne getirerek düşünmek ve Onların, kendisinde dostluk makamına ulaşmasına vesile olmalarını ve bu yolda yardımda bulunmalarını talep etmektir. Nitekim Mevla Teala Hazretleri:

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

"O (Allah) sizin aranızda sevgi ve acıma koydu."

(RUM 21) buyurmaktadır. Rasül-ü Zışan Efendimiz (SAV)

الْمَرَامُ عَمَّنْ أَحَبَّ

"Kişi sevdiği ile beraberdir" (BÜHARİ)

الرَّجُلُ عِنْدَ يَنْجَلِيهِ

"Kişi arkadaşının (dostluğunun) dini (ahlakı) üzeredir" (Celaleyn tefsiri, BÜHARÎ) buyurmaktadır.

Sadık olan Allah dostunu sevmek, kişiye Allah'ı (CC) sevmeyi hatırlatır. O'nu görür gibi olmak (Rabıta etmek, yani onu düşünmek) Mevla'nın (CC) cemalini görür gibi olmayı hatırlatır. Çünkü her sanatkar çırağına kendi mesleğini öğretir.

Bir Hadis-i Şerifte:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْلَا أَنَا لَجُلَسَ إِيَّائِي أَحْيَرُ قَالَ مَنْ ذَكَرَكُمْ بِاللَّيْلِ رُئِيْتَهُ
وَ اَدْفَعِي عَلَيَّكُمْ مَنْطِقُهُ وَ ذَكَرَكُمْ

بِأَخْرَجَ رَوَاهُ

"İbn-i Abbas (R.A.)'dan rivayet edildiğine göre, bir kere Rasûlullah (SAV) Efendimiz'e: **"Meclis arkadaşlarımızın en hayırlısı hangisidir?** Diye sorulduğunda, Efendimiz (SAV): **"Kimi görmek size Allah'ı (CC) hatırlatıyorsa, kimin konuşması sizin ilminizi artırıyor, kiminde ameli size ahireti hatırlatıyorsa (İşte onlar en hayırlı arkadaşlarımızdır)** buyurdu (ASKALANİ- EL MATALİB-UL ALİYE 3/193) هُمْ

جُلَسَ إِيَّائِي

Allah'ü Teala'nın: **"Onlar meclis arkadaşları (m)dır"** (BÜHARÎ DAAVAT 66)

Hadis-i kudsisi gereğince de onlarla oturmak, zikredilen (aranılan) Mevla ile beraberliği kazandırır.

Onlarla oturmak, ya bizzat yanlarında bulunmakla, yada onların yanında kendini düşünmekle gerçekleşir. Çünkü, sen kimi neyi düşünüyorsan O'nunla berabersin!

Zira Allah dostları (sadıklar); kalbini Allah'ın (CC) Rahmet nazarıyla nazar ederek nurlandırdığı bahtiyar insanlardır. Daha açık bir ifade ile, O sadık kimseler; Allah'ın (CC) zatı ile tecelli edilip nurlandırdığı ve Hazret-i Musa'nın (A.S) da kendisine yönelerek (karşısına geçerek) mekandan münezze (beri) olduğu halde Mevla ile mükâmele ettiği (konuştuğu) ağaç gibidir.

O halde ey kardeşim! insafa gel. Bu Allah dostuna yapılan Rabıta (O'nu düşünerek kalb gözünün önüne getirmek), O'nun etine kemiğine değil O'na tecelli buyuran HAKKA"dır. Esefler olsun O kimselereki, böyle ilahi nurlara gark olmuş Allah dostlarından mahrumdurlarda, bu mahrumiyetleri onları "Rabıta" konusun da şaşırtmıştır. Bu sebeple Hak dostuna Rabıta yapmayı, O'na uluhiyet (O'nu ilah yerine koymak) gibi zannetmişler. Ve böylece çok büyük bir fesada düşmüşlerdir.

Yine Rabbimiz (CC) Kur'an-ı Azimde:

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا الَّذِي نَادَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمَ نَادَاهُ مِنْ لَّدُنَّا * قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ آتَيْتَكَ عَلَانًا * تَعْلَمُ
مَنْ مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا

"Nihayet kullarımızdan bir kul (olan Hızır) buldular ki; biz O'na katımızdan bir vahiy vermiş ve tarafımızdan (gayblara ait özel) ilimler öğretmiştik. Musa (A.S.) O'na: "Sana öğretilen ilimden bana öğretmek şartıyla sana uyayım mı? dedi (KEHF 65-66)

Dikkat edilirse, bu Ayet-i Celilelerde Rabbimiz bize Musa (AS) gibi büyük bir Peygamberin bile, manevi ilimler elde etmek için nurlara, hikmetlere gark olmuş bir Allah dostunu vesile etmiş olduğunu kıssa etmiş (anlatmıştır), gerçek akıl sahipleri:

فَاسْأَلُوا اللَّهَ الَّذِي كَرَّمَكُمْ بِمَوْلَاهُ لَاتَعْلَمُونَ

"Bilmiyorsanız zikir ehlerinden (bilenlerden) sorun! (ENBİYA 7)

Ayet-i Celilesi hükmünce bu kıssadan, bir türlü sırrına eremedikleri "kulun Mevla ile berebarlığı ve Mevla'nın kuluna yakınlığı" gibi dertlerinin ilacını ARİF-İ BİLLAH olan (Allah'ı (CC) bilen). Hak dostlarından dinlemek, öğrenmek ve yaşamak hissesini alsınlar. Başka bir Ayet-i Celilede Rabbimiz (CC)

فَادْخُلِيْعِبَادِيْوَادْخُلِيْجَنَّتِيْ

"**Kullarımın içine gir, Cennetime gir**" buyurmaktadır. (FECR 29-30) Hususi

(özel) kullar zümresine girmek, saadet-i

ruhaniye (ruhun mutluluğu) ile, onlarla beraber Cennete ve derecelerine kavuşmak ise cismani (bedenle) alakalı saadettir, (mutluluktur)

Necmüddin-i Kübra (KS) Hazretleri, "Te'vilat-ı Necmiye" isimli kitabında bu ayet-i Kerimenin te'vilini yaparken: "**Benim (zatım) la ve sıfatımla baki (tarikattan sonra hakikata kavuşarak manevi diriliği bulmuş) olan kullarımın içine gir. Zatını (kendini) ve enaniyetini (benliğini) yok ettiğin için zalimin cennetine gir.**" diye mana vermiştir. Büyük Şeyh Efendi Mustafa ismet GARİBULLAH (KS) Risale-i Kusiyesinde: (SAHİFE 91)

ÇÜ MİR'ATTİR VELİYYULLAH KULÛ Bİ
VİRİR HERKİM GÖNÛL GİDER HUCÛBİ
ANA CARİ OLUR KEVSER ŞURÛBİ
İÇENLER MEST OLUR EYLER TURÛBİ
GÖNÛLLERE GİRÛB HAKKA GİDELİM CEMAL-İ
BÂ KEMALE SEYR İDELİM buyurmaktadır.

Çünkü Allah dostlarını kalpleri aynadır. (Allah'ın nur aynası) onlara gönül verenlerin (Rabita edenlerin) perdeleri gider. (Allah (CC) ile arasındaki beraberliğe ve ona yakınlığa engel olan, her tür düşünceden meydana gelen, kalplerindeki perdeler kalkar.) Kevser şurubu gibi olan Allah'ın (CC) Feyz-i ilahisi (Tarikat feyzi) Onun kalbine akar. O feyizden içenler hayran olup, sevinçlerinden dolayı kendilerine gelen hafiflikten (kuş gibi) uçarcasına ibadet ederler. Öyleyse bizde Allah dostlarının kalplerine girip, onlar vasıtasıyla Hak Teala'nın (CC) Cemalini dünyada görür gibi olmaya, ahirette de görmeye kavuşalım. inşallah. AMİN! Peygamberimiz (SAV):

قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ لَوْلَا كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَرَ أَنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

"(Cibril-i Emin (AS) Sordu: İhsan nedir?

Efendimiz: "İhsan; senin Rabbini (CC) görüyormuş gibi ibadet etmendir. Her ne kadar sen O'nı (CC) görmüyorsan (Bilki) muhakkak O (CC) seni görmektedir." Buyurdular. (ŞEYHAYN CİBRİL HADİSİ)

Bizim gayemizde, Rabbimizi (CC) görür gibi yaşamak, her halimizde bu hal üzere ifâ etmek (yerine getirmek), hatta ve hatta ölürken dahi son nefesimizi bu ulvi nurların pırıltısıyla noktlayıp, ahirette de, O Rabbimiz'in (CC) Cemalini mekandan münezzeh olduğu halde seyretmektir.

Öyleyse; bütün ameller niyetlere bağlı olduğuna göre; Bir Müslamanın; Mevla Teâlâ

Kavli şerifidir. Buradaki vesileden murat. Rabıtanın başka şeylerdir denilirse, biz derizki "mana umumidir, vesile arama emri mevcut olduğuna göre rabıta, vesilelerin en üstünüdür. Zira en büyük vesile Peygamber (SAV) efendimiz veya O'nun (SAV) vefatından sonra O'nun (SAV) yolunu eksiksiz takib eden varisleridir. (Vekilleridir.) Hak Teala'nın:

"(Habibim!) De ki: Siz Allah'ı (CC) seviyorsanız bana uyunuz" (ALÎ İMRAN 31) Kavli şerifide böylece rabıtaya işaretir. Zira ittiba (uymak), uyulan kimseyi görmek veya onu düşünmekle hasıl olur. Eğer bu iki şarttan ikisinde olmazsa uymak sayılmaz.

SÜNNET İLE DELİLİ: İmam-ı Buhari'nin (RA) zikrettiğine göre: "Hazret-i Ebu Bekr'sSıddık (RA), bir gün Efendimiz'e (SAV): "Ruhaniyet itibariyle helada bile aklımdan (düşüncemden) ayrılmıyorsunuz? diye şikayet etti. Çünkü bu halinden çok utanırdı. Bunun üzerine Efendimiz (SA) bunu caiz görüp, O'na devamı için ruhsat verdi."

KIYAS İLE DELİLİ: Vesileleri, maksut bizzat (asıl aranan Mevla'yı (CC)) bulmaya vesile ve yardımcı olmaları yönünden düşünmekte bir beis (hata günah) yoktur. Ancak, yasak olan (günah olan) vesilenin kendisini bizzat maksat kabul etmektir. Rabıtayı inkar edenler bu iki işin arasını ayırt edebilmekten acizdirler.

Bu kadar açıklamadan sonra, Allah'ü Teala'ya (CC) ve Rasulullah'ı (SAV) inanan, ehli sünnet vel-cemaat inancına sahip hiçbir kimsenin rabıtayı inkar etmesi ve buna "şirk" demesi caiz değildir.

Ancak şeklini bilmeyen ve rabıtanın hakikatından haberdar olmayanlar, inkar ederlerse, hakikatı anladıklarında kabul ederler. ve önceki inkarlarının bilmeyerek (iş anlamaksızın) kuru bir inattan kaynaklandığını anlarlar da vaz geçerler.

Ey kardeşim gel bu yanlış davadan vaz geç sonra:

Tandır tava geldi hamur tükendi, Akıl başa geldi ömür tükendi. Dersin

Çıkmamış canda ümit vardır. Tevbe et ve hakkı kabul etmek hususunda inatçı olma. Haktan caymamak ve kaymamakta, inatçı ol!?!..

Yakin (Şüphesiz inançtan sonra) şüpheye düşmekten, hidayetden sonra delalet düşmekten ve saptırıcı fitnelere Allah'a (CC) sığınırız...

Ey Allah'ımız (CC)! Nebiyyi Emin (SAV) hürmetine, bize kendi muhabbetini, seni sevenlerin sevgisini ve senin sevgine ulaştıracak amelleri sevmeyi nasib et.

AMİN!

selam.org
selam@selam.org
25.07.2016

Mus'ab-bin Hakkı 1993 Malatya
RABBİNİN AFFINA VE LÜTFUNA MUHTAÇ BİR KUL